

Μάξιμος ο Έλλην (απόσπασμα από το έργο του Γρηγορίου Παπαμιχαήλ)

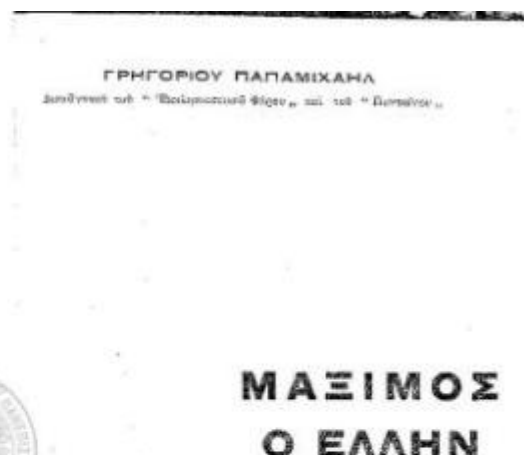
δοξη

Την

21η Ιανουαρίου η Ορθόδοξος Εκκλησία τιμά την μνήμη του Αγίου Μαξίμου του Γραικού, του Φωτιστή των Ρώσων. Τι ιστολόγιό μας θα αρχίσει από σήμερα να δημοσιεύει και ορισμένα άρθρα για τον Άγιο, προκειμένου αυτός να γίνει πιο γνωστός στους αναγνώστες.

Σήμερα δημοσιεύουμε απόσπασμα από το άρθρο -ΜΑΞΙΜΟΣ Ο ΕΛΛΗΝ του Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, που δημοσιεύτηκε στο Ημερολόγιο του Αιγυπτιακού Ελληνισμού στο Κάιρο το 1912.

Πρόκειται για μια σύντομη βιογραφία του Αγίου. Εκ παραδρομής στην αρχή του άρθρου αναφέρεται ότι ο Άγιος Μάξιμος γεννήθηκε το έτος 1480 εν Άρτη, ενώ το σωστό έτος γέννησης είναι το 1470.

Μαξιμου την ελευθερίαν, όπως δημοσίως διαβουλευθή κατά των κατ' αυτόν περιγεγραμμένων, δια συννοσησίσεως Πάσης «θρακικής» πίστεως. Έν τή διακρίσει αὐτοῦ ὁ Μαξιμου ἀπεδείκνυται, δια αἰρετικά φρονήματα περιέχοντα οὐχί τὰ δι' αὐτοῦ διαρρηθέντα βιβλία, ἀλλ' ἅπ' ἑνωσίας, ἐπέως, τὰ ὅποια οἱ ἔχθροί αὐτοῦ θεωροῦσαν ὡς ἄγρια καὶ ἱερὰ. Ἀνατιθέσθαι τὴν εὐεργεσίην αὐτοῦ ἕως τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ ἔδειξεν, ἵνα τὴν ἰσοπέθειν Κυβερνήτησιν, ὅπως ἀπολύθῃ αὐτὸν ἵνα ἐκταπεινωθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, εἰς τὴν Περσείαζον τῆς ὁποίας ἀήθης κατοικίας ἢ περὶ αὐτοῦ ἤρως.

Ἐν τοιαύτῃ αἰ περιουτήσεσι αὐτοῦ ἔδωκεν ἀποδοθῆναι καὶ αὐτῷ. Ἐξ τούτου τὰ μάλιστα συνετέλεσεν αἱ πολιτικοὶ μεταβολὴν τῶν βουλευτικῶν μερίδων διαμέριον, συνεκίε τῶν διαρίων καὶ ὁ ἔχθιστος τῷ Μαξιμου μητροπολίτης Δουβλὴ ἀφῆθη εὐ μόνον ἐκταπεινωθῆναι τοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ ἐκταπεινωθῆναι ἐν φυλακῇ. Ὁ νέος τῷ καιρῷ, φοβούμενος μὴ ὁ Μαξιμου, ἀπολυθῆναι καὶ ἐπιστρέψαι εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀφῆθη τὸ ἐν Ρωσίᾳ περὶ αὐτὸν διακρυφθῆναι, ἐκώρυσεν εἰς τὰς ἑσπέριας τοῦ δεσποίου δεσποῦ, εἰς τούτο μόνον σπουδαίως, ὅπως ἐκ τῆς μονῆς τῆς Τρέβης μεταπέθῃ εἰς τὴν παρὰ τὴν Μόσχην Λαίαν τοῦ ἁγίου Σεργίου (1551).

Παρὰ τοιαύτῃς τῆς ἀνελευθερίας βασιλέως ὁ Μαξιμου ἐπέζησε δεσποῦς μέχρι τοῦ ἐξορισμοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑσπέριας. Τῷ 1556 παρέβη τὸ πνεῦμα του εἰς τὸν Κύριον, ὅπου τὸ φθόνου τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, τῆς ἀμελείας τῆς ρωσικῆς κοινωνίας, τῆς εὐθραστίας αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἄρχοντας παρρησίας τῆς ἀλαφροῦς καὶ τῆς θαρμῆς αὐτοῦ ἀφροσύνης πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ρωσικοῦ καὶ τῆς ἐξυγνώσεως τοῦ αὐτοῦ λαοῦ.

Ἐκτὸν ἕως μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Μαξιμου ἢ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, μνήμων τῶν θρόνων, τῶν εὐεργεσιῶν καὶ τοῦ μαρτυροῦ αὐτοῦ θανάτου, κατέκειτο αὐτὸν εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁγίων, ἔδειξεν ἡμέραν τῆς μνήμης αὐτοῦ τὴν 21 Ἰανουαρίου. Ὁ τῷ καιρῷ τοῦ ἁγίου ἀσθὸς εὐεργετὴς ἐν τῇ Λαίᾳ τοῦ ἁγίου Σεργίου ἐν ἰδίᾳ περιουσίᾳ, ἀνεργετήτως τῇ μερίαν τοῦ μητροπολίτου Μόσχης Πλάτωνος τῷ 1796. Χιλιάδες προσωνυμῶν κατ' ἕτος γονυπεθόντες πρὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ, χύοντα δάκρυα εὐχαριστίας πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου, μετρηθέντες ἐκ συνιερῆ τῶν δεσποῦ, δὲ ἄν ἡμεῖς ἀπὸ τῶν προφάνων αὐτῶν διὰ τοὺς καιροὺς τῆς Ρωσίας μέγιστος καὶ ἰσοπέθης τοῦ ὁ Ἕλληνας οἶκος μοναχός, ἔκ. πρὸς ἄλλους πολλοὺς, μητρικῆ προσοῆς ἀπέστειλεν ἢ Ἑλληνικῆ Ἀνευροῆ πρὸς τὴν Ρωσίαν.

Εἰς διὰ αἰῶνα Ἑλληνικῶς λόγος τοῦ πενήτου ἀνευροῦ καὶ ἐκταπεινωτοῦ, ἀναλώσεως ὑπὸ τῶν τριετιῶν συνθήκων τῶ Ἰλιου τῆς ἐν λόγῳ καὶ γροσῆ σοφίας αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀνάδοξον θαυμαστὰ *

Ἐν Μὲν Ἀθῆναις τῷ 1812.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑ

*) Ἀναμνηστὴς ἐκ τῶν Ἡμερησίων τοῦ ἀγιοτάτου Ἑλληνικοῦ, Ἐκ Κέρκυρας.